

Bài Học 5

*22 Tháng 1–28 Tháng 1

Tội Lỗi

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Sáng thế Ký 3:8-13; 1 Giăng 1:9; Thi thiên 32; 1 Ti-mô-thê 4:1, 2; Ma-thi-ơ 26:75; Rô-ma 8:1.

Câu Gốc: “Hỡi Đức Giê-hô-va, nếu Ngài cố chấp sự gian ác, thì, Chúa ôi! ai sẽ còn sống? Nhưng Chúa có lòng tha thứ cho, để người ta kính sợ Chúa” (Thi thiên 130:3, 4).

Cảm thấy có tội là một trong những kinh nghiệm tình cảm đau đớn nhất và tai hại nhất. Cảm thấy tội lỗi có thể gây ra sự hổ thẹn, sợ hãi, sầu khổ, giận dữ, buồn chán, và ngay cả bệnh tật. Nhưng Đức Chúa Trời có thể dùng những cảm xúc này để dẫn tội nhân đến với Ngài và đến chân thập tự giá. Nơi đó, người có tội có thể tìm được sự tha thứ mà họ tìm kiếm. Đôi khi tội lỗi làm người ta có mặc cảm về những điều không phải lỗi của họ. Một số người không làm điều gì sai, như con cái có cha mẹ ly dị, hay những người sống sót trong một tai nạn mà người khác phải chết, có thể cảm thấy tội lỗi.

Nhưng thường, khi người ta phạm lỗi, một cảm giác tội lỗi đến trong lòng họ. Những lúc như vậy, cảm giác tội lỗi là hữu ích. Bởi vì nó làm người ta khó chịu, và họ phải làm một điều gì đó để thoát khỏi cảm giác tội lỗi ấy. Nhưng tùy theo sự lựa chọn của mỗi cá nhân, cảm giác tội lỗi có thể làm người ta đi đến sự hủy hoại (trường hợp của Giu-đa), hoặc mang lại một thái độ tích cực (trường hợp của Phi-e-rơ).

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu bốn chuyện tích để hiểu rõ hơn tội lỗi hành động ra sao và chúng ta học được gì về tội lỗi. Chúng ta sẽ học rằng Chúa có thể dùng tội lỗi để cứu chúng ta. Thật ra tất cả tùy thuộc vào thái độ của mình đối với tội lỗi và những điều chúng ta lựa chọn để đối phó với tội lỗi.

Sự Hổ Thẹn

Xin đọc Sáng thế Ký 3:8-13. A-đam và Ê-va bày tỏ họ cảm thấy thế nào về tội lỗi? Có điều gì sai về hành động của A-đam?

Tội lỗi là cảm xúc tiêu cực đầu tiên người ta cảm thấy. Ngay sau khi A-đam và Ê-va phạm tội, họ bắt đầu cảm thấy khác. Họ “ẩn mình giữa bụi cây để tránh mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời” (câu 8). Hành động này cho thấy họ sợ Cha và Bạn của mình (Đức Chúa Trời). Đồng thời, họ cũng cảm thấy hổ thẹn khi phải đối diện với Ngài. Trước khi sa ngã, họ thấy vui mừng được gần Chúa, nhưng bây giờ họ đi trốn để tránh mặt Ngài. Một sợi dây liên kết đẹp đẽ đã bị đứt. Ngoài sự sợ hãi và hổ thẹn, A-đam và Ê-va cảm thấy sâu khổ vì bây giờ họ biết hậu quả khủng khiếp về sự không vâng lời Đức Chúa Trời.

Xin để ý những lời nói của A-đam và Ê-va, “Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi. . .,” và “Con rắn dỗ dành tôi. . .” Tội lỗi khiến người ta trách người khác và bào chữa cho những hành động của mình. Sigmund Freud, người sáng lập ra thuyết phân tâm học, gọi hành vi này là “sự đổ lỗi.” Ông lý luận rằng người ta đổ lỗi cho người khác hay cho hoàn cảnh để họ có thể tránh gánh nặng của tội lỗi. “Sự đổ lỗi” này là do người ta muốn bảo vệ mình khỏi cảm giác tội lỗi. Nhưng trách người khác không tốt cho sự tương giao, và không mở đường cho sự tha thứ của Đức Chúa Trời. Giải pháp đúng nhất là chấp nhận trách nhiệm về những hành động của mình. Chúng ta phải đến với Chúa, là Đấng duy nhất có thể giải cứu khỏi tội lỗi. “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Giê-su Christ” (Rô-ma 8:1).

Đôi khi một người đau khổ về tội lỗi vì những lý do sai. Một người có bà con thân thiết tự tử, hay một người sống sót trong một tai nạn thảm khốc, hay đứa con có cha mẹ vừa mới ly dị là những ví dụ điển hình về những người đau khổ vì các tội không cần thiết. Những người này cần được cho biết rằng họ không chịu trách nhiệm về những việc ngoài tầm kiểm soát của họ. Và nếu họ có điều gì đáng trách, thì họ phải chịu trách nhiệm về các hành động của bản thân. Họ phải xin lỗi người mà họ xúc phạm. Họ cũng cần nắm chặt lấy những lời hứa trong Kinh Thánh như, “Phương đông xa cách phương tây bao nhiêu, thì Ngài đã đem sự vi phạm chúng tôi khỏi xa chúng tôi bấy nhiêu” (Thi thiên 103:12).

Làm thế nào bạn biết mình phạm tội? Bạn có vội vàng đổ lỗi cho người khác về hành động sai lầm của mình như A-đam đã làm không? Làm thế nào bạn có thể học cách đối diện với điều bạn làm sai và sau đó tiến tới với sự giúp đỡ của ân điển Đức Chúa Trời?

SỰ SÂU THẨM CỦA CÁC ANH CỦA GIÔ-SÉP

Theo Sáng thế Ký 42:21, ký ức nào tiếp tục làm các anh của Giô-sép lo buồn? Điều đó nói gì với chúng ta về họ?

Mặc cảm tội lỗi thường liên hệ với những biến cố xảy ra trong quá khứ. Đôi khi tội lỗi xuất hiện như một ký ức được lập đi lập lại trong tâm trí. Vào những lúc khác, ký ức có thể được tái hiện trong giấc mơ hay ác mộng. Ký ức về chàng trẻ tuổi Giô-sép khóc lóc van xin các anh tha mạng sống cho mình vẫn còn tiếp tục gây ra sự lo lắng cho các con của Gia-cốp.

Theo Sáng thế Ký 45:3, tội lỗi đã làm các anh của Giô-sép buồn phiền đến thế nào?

Những người bị tội lỗi quấy rầy hay nghĩ về nó thường xuyên, cảm thấy buồn phiền về điều họ đã làm. Họ cũng lo sợ hậu quả của những lời nói hay hành động của mình và tự trách bản thân. Cảm thấy có tội thường gây ra sự đau khổ về tinh thần, bực bội, tự giận mình vì đã không làm khác hơn. Thật không may, dù có dành bao nhiêu thì giờ để nhớ lại những việc đã qua, quá khứ sẽ không bao giờ thay đổi. Họ cần sự ăn năn và tha thứ. Bản tính cao thượng của Giô-sép nổi bật khi ông tha thứ cho các anh và khuyến khích họ đừng giận lẫn nhau nữa. Giô-sép an ủi các anh bằng cách nói với họ là Đức Chúa Trời đã cho nhiều việc xảy ra để cứu nhiều người. Chúa có thể sử dụng hành động gian ác của họ cho điều tốt. Nhưng điều đó không thay đổi thực tế là họ đã làm một điều ác kinh khủng.

Chấp nhận những lời hứa trong Gia-cơ 5:16 và 1 Giăng 1:9 giúp chúng ta đối phó với tội lỗi như thế nào?

Tất cả tội lỗi đem lại sự đau khổ cho tội nhân và Đức Chúa Trời. Nhiều tội có liên quan tới những người khác. Mỗi góc của hình tam giác (Đức Chúa Trời – người khác – tôi) cần phải được thi hành để giải quyết những sai lầm trong quá khứ. Giăng nói Đức Chúa Trời sẵn sàng tha thứ và làm cho chúng ta tinh khiết. Gia-cơ nói chúng ta phải thú tội với nhau. Chúng ta nên làm điều này, đặc biệt là đối với người chúng ta làm tổn thương.

Xưng tội cách khiêm nhường là cách duy nhất để giải cứu chúng ta khỏi tội lỗi. “Tội lỗi của bạn có thể như rặng núi trước mặt bạn. Nhưng bạn nên khiêm tốn xưng tội mình và lệ thuộc vào Đấng Cứu Thế bị đóng đinh và đã sống lại. Sau đó, Ngài sẽ tha thứ và làm cho bạn sạch mọi điều gian ác. . . . Việc làm của sự công bình là sự bình an, sự yên tĩnh và tin cậy mãi mãi nơi lời hứa của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 566.

Bạn cần phải xưng ra điều gì để bạn có thể kinh nghiệm những lời hứa ở đây?

Sức Mạnh Tiêu Hao

Thi thiên 32 dạy chúng ta điều gì về tội lỗi và sự xưng tội? Vua Đa-vít nói “nín lặng” nghĩa là gì? Việc gì xảy ra khi một người nín lặng? Vua Đa-vít giải quyết tội của mình như thế nào?

Xưng tội cách thành thật thì tốt cho linh hồn, và thân thể. Ngôn ngữ của Đa-vít rõ ràng cho thấy rằng ông cảm thấy tội lỗi đã gây ra đau đớn cho thể xác. Các xương cốt tiêu tàn (câu 3), và sức mạnh của ông tiêu hao (câu 4). Các chuyên viên sức khỏe ngày nay hiểu được mối liên quan chặt chẽ giữa sự căng thẳng và các nan đề về thể chất. Bệnh do sự căng thẳng gây ra gọi là “bệnh tâm thần-cơ thể.” Điều này có nghĩa là sự căng thẳng tinh thần gây bệnh cho thân thể. Các cuộc nghiên cứu gần đây cho thấy tình trạng của trí óc giúp bảo vệ thân thể khỏi bệnh hoặc ngược lại.

Tội lỗi khiến một người hành động cách đại dột, và hủy hoại sức khỏe thân thể. Nhưng đối với người biết Chúa, không cần phải đặt mình vào sự nguy hiểm. Lời chứng của Đa-vít bày tỏ có “thuốc chữa” hữu hiệu cho tội lỗi, “Tôi đã thú tội cùng Chúa. . . . Còn Chúa tha tội ác của tôi” (câu 5). Sự hổ thẹn, cảm thấy buồn rầu vì làm điều sai hay xấu xa trong quá khứ, đau khổ, và tuyệt vọng gây ra bởi tội lỗi, có thể tan biến nhờ sự tha thứ diệu kỳ của Chúa. Thay vào đó chúng ta có niềm vui và hạnh phúc (câu 11).

Sứ đồ Phao-lô muốn nói gì trong câu “lương tâm đã lì” trong 1 Ti-mô-thê 4:1, 2?

Phao-lô cảnh cáo Ti-mô-thê về những người dạy các giáo lý lạ kỳ cho tín đồ. Họ làm vậy vì “lương tâm họ đã lì” (câu 2). Lửa có thể đốt cháy dây thần kinh hay làm những phần nào đó của cơ thể không còn cảm giác. Cũng một cách đó, lương tâm có thể bị chai lì do: (a) phạm đi phạm lại luật luân lý cho tới khi người đó không còn cảm thấy mình đang làm sai; hoặc (b) bất cứ điều nào gây cho một người tin điều sai là đúng, hoặc làm đúng hay sai cũng không hề gì.

Có điều gì làm bạn buồn phiền trong quá khứ nhưng bây giờ không quấy rầy bạn nữa? Có thể lương tâm bạn đã chai lì chăng? Hãy lui lại một bước, suy nghĩ kỹ về những điều bạn đã làm mà lương tâm không áy náy nhưng đáng lẽ nên áy náy.

Khóc Lóc Cách Cay Đắng

Một trong những thí dụ lớn nhất về tội lỗi là ở trong Ma-thi-ơ 26:75. Điều gì khiến Phi-e-rơ cảm thấy tội mình rất nặng? Có bao giờ bạn có kinh nghiệm như vậy không? Nếu có, bạn học được gì từ kinh nghiệm đó có thể giúp bạn không tái phạm?

Hai lần Phi-e-rơ cương quyết nói không bao giờ chối Chúa. Phi-e-rơ nói câu thứ hai ngay cả sau khi Chúa thấy trước rằng ông sẽ chối Ngài ba lần trong đêm đó. Vài giờ sau, hai người đầy tớ gái nhận ra ông là một trong các môn đồ của Đức Chúa Giê-su. Và hai lần ông đều chối. Lần thứ ba có một nhóm người giúp việc cho thầy tế lễ cả nói với Phi-e-rơ rằng họ biết ông là môn đồ của Đức Chúa Giê-su. Phi-e-rơ chối, “Ta không phải!” (Giăng 18:25). Hãy để ý những người tố cáo (đầy tớ gái, trẻ tuổi) ông được coi như loại người hạ cấp. Điều này về sau càng khiến Phi-e-rơ cảm thấy hổ thẹn và có tội hơn.

Điều quan trọng là việc Phi-e-rơ khóc than dẫn đến sự ăn năn, sự thay đổi lòng, và sự hoán cải thật. Phi-e-rơ đã trải qua tiến trình này, mặc dù điều đó rất đau đớn. Đôi khi những việc tương tự như thế cần xảy ra để chúng ta thấy mình thật sự là ai. Chúng ta cần tra xét lòng và coi mình có khả năng làm những việc tiêu cực nào. Sau đó, đau đớn như Phi-e-rơ, chúng ta sẽ phụng phục trước mặt Chúa.

“Nước mắt dần dựa, Phi-e-rơ trở lại chốn yên tĩnh trong Vườn Ghết-sê-ma-ni. Nơi đó, ông sấp mặt xuống đất ngay chỗ Đức Chúa Giê-su đã sấp mặt. Vào lúc đó, trong cơn rất đau thương, mồ hôi Chúa trở nên như giọt máu lớn (Lu-ca 22:44). Phi-e-rơ sầu não nhớ lại rằng ông nằm ngủ khi Đức Chúa Giê-su cầu nguyện trong giờ phút kinh hãi. Tấm lòng kiêu hãnh của ông tan nát, và nước mắt đắng cay tuôn tràn trên cùng một chỗ đất vừa mới nhuốm mồ hôi máu của Con yêu dấu Đức Chúa Trời. Phi-e-rơ rời khỏi khu vườn là một người hoán cải. Lúc đó ông sẵn sàng để thương xót những người bị cám dỗ. Ông khiêm tốn và thấy thương cảm cho những người yếu đuối và sa ngã.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 3, tr. 416.

Nửa phần đầu của sách Công vụ các Sứ Đồ cho bằng chứng hùng hồn về sự hoán cải của Phi-e-rơ. Sự giảng dạy, lãnh đạo và các phép lạ thật nổi tiếng, đã dẫn đưa nhiều linh hồn đến sự cứu rỗi. Công việc của ông cũng đã dẫn đến các nền tảng cho hội thánh là thân thể của Đấng Christ. Đức Chúa Giê-su đã thấy trước cái chết của Phi-e-rơ trong Giăng 21:18 và được ông chấp nhận như một vinh dự. Người ta tin rằng Phi-e-rơ cũng chết một cách như Thầy của mình.

Sự sa ngã và thất bại giúp bạn thế nào để thông cảm với sự sa ngã và thất bại của người khác? Bạn có thể dùng kinh nghiệm đau khổ của mình thế nào để giúp đỡ người khác trong sự đau đớn của họ?

Hoàn Toàn Tha Thứ

Rô-ma 8:1 hứa với chúng ta về điều gì? Chúng ta có thể nhận lời hứa này như của riêng mình như thế nào?

Sự tha thứ của Đức Chúa Trời rất lớn, rất sâu, và rất rộng, vì thế chúng ta không thể hiểu điều đó một cách tường tận. Ngay cả sự tha thứ tốt nhất của loài người cũng không thể so sánh được với sự tha thứ của Chúa. Đức Chúa Trời thật hoàn hảo, còn chúng ta thì bất toàn. Nhưng qua sự ban cho của Ngài trong Đức Chúa Giê-su, tất cả chúng ta có thể nhận được sự tha thứ hoàn toàn và đầy đủ ngay khi chúng ta chấp nhận những lời hứa của Đức Chúa Trời trong đức tin trọn vẹn và đầu phục Ngài.

Hãy đọc Thi thiên 103:12; Ê-sai 1:18; và Mi-chê 7:19. Những câu này giúp bạn thế nào để hiểu sự tha thứ của Đức Chúa Trời?

Kinh Thánh dùng những câu chuyện và biểu tượng từ đời sống thật để giúp chúng ta hiểu rõ hơn ý nghĩa của các tư tưởng khó hiểu. Tuyết và lông chiên là những thí dụ hay về sự trắng sạch. Biển xanh thẳm là một trong những chỗ sâu nhất mà chúng ta có thể nghĩ tới. Và không có gì trên trái đất có thể xa hơn như từ đông sang tây. Nhưng những biểu tượng này cũng rất giới hạn để giúp chúng ta hiểu biết đầy đủ về sự tha thứ của Đức Chúa Trời.

Trong Abbey ở Elstow, một cửa sổ kính màu có trình bày một bức họa từ chuyện tích của Bunyan trong quyển *Pilgrim's Progress*. Christian, một nhân vật chính trong chuyện, đang quỳ gối nơi chân thập tự giá. Gánh nặng tội lỗi của ông đang lặn xuống từ hai đôi vai. Điều này đem lại sự nhẹ nhàng cho linh hồn ông. Christian nói, “Tôi không thấy nó nữa.” Gánh nặng đã biến mất rồi, sự đau đớn, nỗi lo sợ, và hổ thẹn biến mất vĩnh viễn. Vì con người bất toàn, thật rất khó để chúng ta hiểu được sự tha thứ trọn vẹn và hoàn toàn của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải chấp nhận sự tha thứ của Ngài bằng đức tin và cầu nguyện, “Con khiêm tốn xưng tội của con cùng Chúa và chấp nhận sự tha thứ và rửa sạch của Ngài. A-men.”

Làm thế nào chúng ta chắc chắn rằng tội mình được tha nếu chúng ta không cảm thấy là các tội đó được tha? Có những lý do nào chúng ta phải tin là mình được tha thứ, ngay cả khi chúng ta không cảm thấy có gì khác?

Thứ Sáu

*28 Tháng 1

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Tội lỗi có thể chiến đấu để điều khiển lòng con người. Mặc cảm tội lỗi dường như làm nặng trĩu linh hồn và là gánh nặng cho tâm hồn. Sự bất tín có thể làm mờ trí óc. Nhưng ai để cho những tia sáng chiếu vào? Ân điển của ai đủ để chiến thắng tội lỗi? Và ai ban cho sự tha thứ quý báu và ân xá tất cả tội của chúng ta, cất đi sự tối tăm, và làm cho chúng ta hy vọng và vui mừng trong Đức Chúa Trời? Chính là Đức Chúa Giê-su, Đấng Cứu Thế hay tha thứ. Ngài vẫn là Đấng Cầu thay cho chúng ta ở trên trời. Những người có cuộc đời giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời phải ‘dậy lên và sáng lờ ra, . . . và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người’ (Ê-sai 60:1).” – Phỏng trích Ellen G. White, *Bible Training School*, tháng 5, 1915.

“Nếu bạn sỉ nhục hay làm tổn thương bạn hữu hay người lân cận, bạn phải xưng tội mình. Và bổn phận của người đó là phải tha thứ cho bạn. Sau đó bạn cầu xin Chúa tha thứ. Vì anh chị em mà bạn làm tổn thương là gia sản của Đức Chúa Trời. Khi làm tổn thương người đó, bạn đã phạm đến Đấng Tạo Hóa của họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Faith I Live By*, tr. 128.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Bà Mao (vợ của Mao-xê-tung), cựu lãnh đạo của Cộng sản Trung hoa, sống trong sự sợ hãi và mặc cảm tội lỗi liên tục vì những điều gian ác bà đã làm. Bà rất nghi ngờ và đầy mặc cảm tội lỗi đến nỗi bất kỳ tiếng động thình lình, bất cứ tiếng xì xào nào cũng làm cho bà ta toát mồ hôi hay giận dữ. Tình trạng này ngày càng tồi tệ đến nỗi bà ra lệnh cho đầy tớ không được cho chim đến gần nhà, để bà không nghe chúng hót nữa. Trường hợp của bà Mao rất trầm trọng. Những điều đó nói gì với chúng ta về quyền lực của tội lỗi hủy hoại đời sống mình?
- 2 Bạn có lời khuyên nào cho một người đang đấu tranh với mặc cảm tội lỗi trong quá khứ? Người đó có thể tuyên bố là đã chấp nhận Đấng Christ nhưng vẫn không thể quên đi những cảm giác tội lỗi. Bạn giúp người đó thế nào?
- 3 Trong bài học ngày thứ Năm, Kinh Thánh cho chúng ta nhiều thí dụ để miêu tả sự tha thứ của Đức Chúa Trời. Hãy mời các bạn trong lớp đưa ra những biểu tượng để miêu tả về sự tha thứ của Đức Chúa Giê-su sâu đậm đến thế nào cho người chấp nhận sự tha thứ của Ngài.
- 4 Trong một thế giới không có Đức Chúa Trời, có thể vẫn có tội lỗi chẳng? Hãy thảo luận câu trả lời của bạn.
- 5 Như chúng ta đã thấy trong tuần này, Đức Chúa Trời có thể dùng tội lỗi để dẫn chúng ta tới đức tin và sự ăn năn. Có những cách nào tội lỗi có thể “giúp” chúng ta chẳng? Nếu có, thì những cách đó là gì?